

Chúa Nhật, 7-7-2024. Năm B
Sunday, July-7-2024. Year B
Tuần 14 Thường Niên

2Cor 12, 7-10 2 Corinthians 12:7-10
Tôi cảm thấy vui sướng khi mình yếu đuối (2Cor 12,10)

Is Paul joking? Who would be content with weakness? Most of us would want to be strong and in charge, at the top of our game. In fact, we are more likely to minimize or disguise our limitations or difficulties. So why would Paul be happy not only with weakness but also with “insults, hardships, persecutions, and constraints” (2 Corinthians 12:10)?

Because all of his suffering, including the “thorn in the flesh” that he describes in today’s second reading (2 Corinthians 12:7), had taught Paul a lesson. When he was at his weakest, humanly speaking, God’s strength flowed through him the most. When he stopped relying on his own strength and trusting in his own gifts, the Lord’s power dwelt within him more perfectly.

St. Thérèse of Lisieux learned a similar lesson. Painfully aware of her own “littleness” and inability to “climb the stairs to holiness,” she found an elevator—the arms of her heavenly Father. Just as a small child relies on her father to lift her and carry her up the stairs, so Thérèse came to trust and rejoice in her heavenly Father’s strength to carry her in her weakness.

There is a freedom that comes with recognizing our limitations and embracing this kind of childlike dependence on God. The more we honestly acknowledge our weakness, the more room we make for God’s strength to grow in us. We realize that there’s only so much we can do ourselves. But we also realize that as soon as we stop thinking everything depends on us, God will show us what he can

Phaolô đang nói đùa phải không? Ai sẽ hài lòng với sự yếu đuối? Hầu hết chúng ta đều muốn trở nên mạnh mẽ và có trách nhiệm ở đỉnh cao trong trò chơi của mình. Trên thực tế, chúng ta có nhiều khả năng giảm thiểu hoặc che giấu những hạn chế hoặc khó khăn của mình. Vậy tại sao Phaolô lại vui mừng không chỉ với sự yếu đuối mà còn với “sự sỉ nhục, khó khăn, bắt bớ và ràng buộc” (2Cor 12,10)?

Bởi vì tất cả những đau khổ của ông, kể cả “cái dằm đâm vào thịt” mà ngài mô tả trong bài đọc thứ hai hôm nay (2Cor 12,7), đã dạy cho Thánh Phaolô một bài học. Nói theo con người, khi ông yếu đuối nhất, sức mạnh của Chúa chảy qua ông nhiều nhất. Khi ông thôi cậy dựa vào sức riêng và các khả năng của mình, quyền năng của Chúa ngự trong ông một cách hoàn hảo hơn.

Thánh Thérèse Lisieux đã học được bài học tương tự. Đau đớn nhận ra sự “nhỏ bé” và không có khả năng “leo lên những bậc thang nên thánh” của mình, chị đã tìm thấy một chiếc thang máy – vòng tay của Cha trên trời. Giống như một đứa trẻ nhỏ nhờ cha nâng đỡ và bế lên cầu thang, Thérèse đã tin tưởng và vui mừng nơi sức mạnh của Cha trên trời để nâng đỡ cô trong lúc yếu đuối.

Có một sự tự do đi kèm với việc nhận ra những giới hạn của chúng ta và chấp nhận sự phụ thuộc như trẻ con vào Chúa. Chúng ta càng thành thật thừa nhận sự yếu đuối của mình thì chúng ta càng có nhiều chỗ để sức mạnh của Chúa phát triển trong chúng ta. Chúng ta nhận ra rằng chúng ta chỉ có thể tự làm được rất nhiều điều. Nhưng chúng ta cũng nhận ra rằng ngay khi chúng ta ngừng suy nghĩ rằng mọi thứ

do.

So let's embrace our "littleness." Let's lean into our weakness and rely on God's strength so that we can reveal his power more and more clearly.

"Father, I acknowledge my weakness. Lord, come and carry me!"

đều phụ thuộc vào chúng ta, Chúa sẽ cho chúng ta thấy Ngài có thể làm được những gì.

Vì vậy, chúng ta hãy trân trọng "sự nhỏ bé" của chúng ta. Chúng ta hãy nương vào sự yếu đuối của mình và trông cậy vào sức mạnh của Chúa để chúng ta ngày càng bộc lộ quyền năng của Ngài một cách rõ ràng hơn.

Lạy Cha, con thừa nhận sự yếu đuối của mình. Lạy Chúa, xin hãy đến và ôm lấy con!

Họ vấp ngã vì Ngài (Mc 6,3)

Mc 6, 1-6

Mark 6:1-6

The people of Jesus' hometown of Nazareth stood at a crossroads. Having heard Jesus preach and having seen his works of healing and deliverance, they had to choose. Would they let their amazement lead them to faith and acceptance of Jesus? Or would they respond with hardness of heart, skepticism, and rejection?

Mark tells us how the Nazarenes answered: they "took offense" at Jesus (6:3). The Greek word he uses, *eskandalizonto*, can also be taken to mean that they "fell away," or were "scandalized" by Jesus. Those are pretty harsh words, but they seem to fit the situation. The people's response was so negative that even Jesus was "amazed" at their lack of faith (6:6).

The story of Jesus' return to Nazareth can lead us to our own self-examination. Will we accept Jesus and his will for us today? Or will we take offense at him and turn aside?

Người dân làng Nagiarét của Chúa Giêsu đứng ở ngã tư đường. Sau khi nghe Chúa Giêsu thuyết giảng và đã thấy công việc chữa lành và giải thoát của Ngài, họ phải lựa chọn. Liệu họ có để sự ngạc nhiên của họ dẫn họ đến đức tin và sự chấp nhận Chúa Giêsu không? Hay họ sẽ đáp lại với tâm hồn chai đá, hoài nghi và từ chối?

Mácô nói với chúng ta cách người dân Nagiarét đáp trả: Họ "vấp ngã vì Chúa Giêsu" (6,3). Hạn từ Hy Lạp ngài sử dụng là "*eskandalizonto*", cũng có nghĩa là họ "xua đuổi" hay "xúc phạm" tới Chúa Giêsu. Đó là những từ khá gay gắt, nhưng chúng dường như phù hợp với tình huống đó. Phản ứng của dân làng tiêu cực đến nỗi ngay cả Chúa Giêsu cũng phải "ngạc nhiên" trước sự thiếu đức tin của họ (6,6).

Câu chuyện Chúa Giêsu trở về làng Nagiarét có thể dẫn chúng ta tới việc xem xét chính mình. Hôm nay chúng ta sẽ tiếp nhận Chúa Giêsu và ý của Ngài dành cho chúng ta không? Hay chúng ta sẽ chống lại Ngài và ngoảnh mặt đi sao?

Đây không phải là một câu hỏi một lần là xong. Mỗi ngày, chúng ta phải đối mặt với

This isn't a one-and-done question. Every day, we face numerous situations where we find ourselves at a crossroads. Should I forgive that casual but hurtful remark from a family member? Can I give up some of my free time to help a neighbor in need? Will I say no to the harsh, judgmental thoughts arising in my heart as I read the day's news? Over and over again, Jesus stands before us as he once stood before the people of Nazareth, asking us to accept him and his word.

Today, along with millions of other believers around the world, you will proclaim your faith in Christ as you recite the Creed during Mass. Take this as a new opportunity to place your faith in Jesus. Take it also as a moment of grace as you ask the Holy Spirit to help you uphold your decision to live for Christ in the coming week. Then, when you are ready to receive Jesus in Communion, seal your declaration of faith and surrender with a firm, trusting "Amen."

"Jesus, I believe. Help me to follow you more closely this week."

nhiều tình huống mà chúng ta thấy mình đang đứng ở ngã tư đường. Tôi có nên tha thứ cho lời nhận xét bình thường nhưng gây tổn thương đó từ một thành viên trong gia đình không? Tôi có thể dành một số thời gian rảnh để giúp đỡ một người hàng xóm đang cần không? Tôi sẽ nói không với những suy nghĩ khắc nghiệt, phán xét phát sinh trong tâm hồn tôi khi tôi đọc tin tức trong ngày không? Hết lần này đến lần khác, Chúa Giêsu đứng trước mặt chúng ta như khi Ngài đã từng đứng trước dân làng Nagiarét, yêu cầu chúng ta chấp nhận Ngài và lời Ngài.

Ngày nay, cùng với hàng triệu tín hữu khác trên khắp thế giới, bạn sẽ rao truyền đức tin của mình nơi Đức Kitô khi bạn đọc kinh Tin Kính trong Thánh Lễ. Hãy coi đây là một cơ hội mới để đặt đức tin của bạn nơi Chúa Giêsu. Hãy lấy đó cũng là một khoảnh khắc ân sủng khi bạn cầu xin Chúa Thánh Thần giúp bạn duy trì quyết định sống cho Đức Kitô trong tuần tới. Sau đó, khi bạn đã sẵn sàng tiếp nhận Chúa Giêsu trong lúc rước lễ, hãy xác tín lời tuyên xưng đức tin của bạn và phó thác với một lời "Amen" vững chắc, tin tưởng.

Lạy Chúa Giêsu, con tin cậy nơi Chúa. Xin giúp con đi theo Chúa gắn bó hơn trong tuần này.

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.